

בש"פ 5545/18 - אסף עמבר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5545/18

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקש:

אסף עמבר

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת (כב' סגן הנשיא השופט ז' הווארי) בע"ח
12875-07-18 מיום 12.7.2018

בשם המבקש:

עו"ד בועז קניג

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' סגן הנשיא ז' הווארי) בע"ח 12875-07-18 מיום 12.7.2018 בגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' סגן הנשיא ז' סלאח) מיום 4.7.2018 בה נדחתה בקשת המבקש לבטל צו עיכוב יציאה מהארץ שהוצא נגדו בהסכמה.

רקע

2. נגד המבקש מתנהל הליך פלילי בבית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו קיים נגדו צו עיכוב יציאה מהארץ. בנוסף לכך, ביום 28.2.2018 נעצר המבקש במסגרת תיק חקירה אחר המתנהל נגדו והנוגע למהלכי הונאה ומרמה מצדו ביחס לנסיבות אי חזרתו לארץ להמשך ההליך הפלילי שהתנהל נגדו. הצדדים הסכימו כי המבקש ישוחרר ממעצרו בתנאים מגבילים, לרבות עיכוב יציאתו מהארץ למשך 180 יום.

3. ביום 1.7.2018 הגיש המבקש בקשה לבית משפט השלום בה ביקש לצאת למולדובה לצורך טיפולי שיניים ולארצות הברית לשם איסוף מסמכים הדרושים לניהול הגנתו. המשיבה התנגדה לבקשה בשל חשש מפני שיבוש הליכי חקירה וחשש להימלטות מן הדין.

בית משפט השלום דחה את בקשת העורר והמבקש הגיש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי (יצוין כי המבקש לא מצא לנכון לצרף את החלטת בית משפט השלום).

4. לאחר שעניין בחומר הרלוונטי, לרבות בדו"ח סודי בעניינו של המבקש, דחה בית המשפט המחוזי את הערר. בהחלטה צוין כי הזכות לצאת מהארץ היא זכות יחסית, בעיקר בעניינו של מי שמתנהלים נגדו הליכים פליליים, ואשר הוא חשוד ומואשם בביצוע עבירות חמורות. כן נקבע כי טיפולי השיניים יכולים להיערך גם בישראל, וכי לא הוצג כל טעם ממשי לבקשה לערכם דווקא במולדובה. בית המשפט המחוזי הוסיף כי גם הבקשה ליציאה לארצות הברית לשם איסוף מסמכים נטענה בעלמא ולא ניתן כל הסבר מניח את הדעת מדוע העורר חייב לאוספם בעצמו. בנסיבות אלה, כך נקבע, בהן המבקש לא הוכיח כי יציאתו המבוקשת מהארץ היא לצורך חיוני מחד גיסא, והמשיבה הציגה חומר ממנו עולה חשש ממשי לשיבוש הליכי חקירה והימלטות מן הדין אם ייצא המבקש מהארץ מאידך גיסא, יש לדחות את הערר ולהותיר את צו איסור היציאה מהארץ על כנו.

הבקשה דן נסבה על החלטתו של בית המשפט המחוזי.

הבקשה דן

5. בבקשה נטען כי היא מצדיקה דיון ב"גלגול שלישי", באשר היא עוסקת בהגבלת חירותו של המבקש, וכי היא מעלה שאלות בעלות חשיבות ציבורית וחוקתית. המבקש מוסיף כי בעניינו של חשוד נוסף בפרשה בה הוא נחקר ("שותפו" לכאורה של המבקש) בוטל צו עיכוב היציאה מהארץ לפני שבועות ספורים. עוד נטען, כי יציאתו של המבקש לארצות הברית לצורך איסוף המסמכים הכרחית, שכן הוא אינו בקשר עם אף אדם הנמצא שם ואשר יכול למלא משימה זו עבורו. לטענת המבקש, אף יציאתו לטיפול שיניים הכרחית, שכן המחיר לטיפולים אלו במולדובה זול באופן משמעותי ביותר ממחירם בארץ.

דיון והכרעה

6. לאחר העיון בבקשה ובנספחיה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

חרף טענותיו של המבקש בנדון, בקשתו אינה עומדת באמות המידה המצדיקות התערבות במסגרת בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו: בש"פ 9489/17 שקיר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (5.12.2017)). הבקשה כולה נטועה בנסיבותיו הפרטניות של המבקש, והיא אינה מעלה כל שאלה בעלת אופי עקרוני או כללי, וזאת מבלי להמעיט בחשיבותן העקרונית של הזכות לחירות וחופש התנועה. טענותיו של המבקש נדונו בשתי ערכאות, ולא מצאתי עילה להתערב בהחלטותיהן המנומקות והמבוססות.

7. מעבר לדרוש יצוין כי בית המשפט המחוזי עיין כאמור בדו"ח החסוי וציין כי עולה ממנו לכאורה חשש ממשי לשיבוש הליכי חקירה ולהימלטות מן הדין. די בכך כדי לדחות את הערר.

סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' באב התשע"ח (19.7.2018).

ש ו פ ט ת